

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΑΠ ΤΟ ΤΙΠΟΤΑ

1987

ολο
σ όλα

Γραψω δε γραψω κυμα το κυμα το συννεφο,
πουλι τον ησκιο εγω εσυ
— πω σωπασω πραγμα τ ονειρο
ερωτας τη γλυκα σωμα μου το σωμα σου —
ειμαι δεν ειμαι πατερα τη μανα μου
γιο μου την κορη μου σταγονα τη σταγονα
σ αυτο το επιπεδο
με τη θαλασσα τωρα αυτη
που κολυμπησω δεν κολυμπησω
το ιδιο κανει
κανει τιποτα.

*

Οπως εγιναν τα βουνα γινονται οι πετρες στα νερα
θα γινονται τα κυματα
το νερο που εγινε γινεται θα γινεται
τωρα νερο υγρο
τρυφερο
κι ωραιο
τι γινεται;
Ερωτας μαυρος γλυκος στ ασπρα χαλικια
η μαρμαρο λευκο αγαλμα
προσωπο υλικο, παρον.

*

Εγω ειμαι αυτος που καθεται στα κυματα
στο ξερο ξυλο ζωντανος
ασπραδα ματιων
ωραιο
μ όλα αυτα
ζωντανα κι ωραιο
στα κυματα.
Εγω καθομαι θεος

γελαστος
στα γαλαζια και τ ασπρα
των κυματων της θαλασσας
γαληνιος της γαλανης μεγαλης θαλασσας.

*

Κυμα το κυμα, μίλα
σωμα ηχος γευση
σωμα το σωμα
ηχος τον ηχο
γευση τη γευση, κυματισε
θαλασσα στο επιπεδο
των ματιων, της παλαμης
αυτης.

*

Κορμι ορμαω στη θαλασσα
πεφτω αφηνομαι παω
γλύκα σιωπη τραγουδι
πραγμα της ταξης του κοσμου
της αθανασιας μου
που γινεται χαρουμενη
το ασπρο μονο τελειο επιπεδο
το τελειωμενο να το.

Οχτω τραγουδια

Θαλασσα κι αμμος κι αλαφροι αφροι,
πως να μιλησω, πως να κοιταχτω;
Μιλαει το κυμα, μιλαει το φως,
μιλαν ολα τα πλατη παντου,
ετσι κι εγω μιλιεμαι διχως νου,
ετσι περπαταω λαφρος γιαλο γιαλο
και λαμποκοπαω και γελω
σχεδιο της αμμου στο γλυκο νερο.

*

Μεγαλη θαλασσα κι ωραιο κυμα,
σχεδια της αμμου ολο ευγενεια
που μιλατε λετε και διαβαζετε

τα καλά της ωρας και τα μυστικά,
να κι εγω βουταω στο βαθυ νερο
κι αλλα σχεδια στελνω τραγουδισματα
του νερου και μενα χαιρετισματα
σχεδια κι αλλα σχεδια κι αλλα μυστικά
σαν και σας ωραια κι αγνωστα
λογια και τραγουδια ευγενεστατα.

*

Θαλασσα μεγαλη κι ηλιος δυνατος
κολυμπαω ωραιος και θεογυμνος
μια μες στον καθρεφτη μια στ απυθμενα
μια πουλι πεταω αλαφροτατο
στα πλατια γαλαζια και στα ολοφωτα,
σταζω λαμψη κι ηλιος, η ευγενεια,
ψαρι ταξιδευω και λαμπυρισμος
με τον κοσμον ολο κι ολομοναχος.

*

Κυμα κι αλλο κυμα, κυματιζομαι
μια ψηλα μια κατω και ζαλιζομαι
και μεθαω κι απλωνω και ψηλωνομαι,
λεω ο τοπος ειμαι ολο το απλωμα,
μερα, νυχτα, κοσμος, ο θεοκοσμος
και μικρο πουλακι στ αφροκυματα.
Τραγουδαω και λεω κι ολο γινομαι,
χυνομαι νερακι, μονο πινομαι.

*

Σχεδια της αμμου κι αυτο το αισθημα,
η ευγενεια κι εσυ, ματια ευτυχισμενα,
που με ντυνουν με γελανε αγαλμα
μορφη της αγαπης μοναδικη, το ευρημα
στην πλατια αμμουδια με τα κυματα
που τ αφησαν αγαπημενο κι ενα
μες στα μονα κι ευτυχισμενα, τελειο.

*

Διψαω και πινω, νερο,
πειναω και τρωω, σχεδια των καρπων,

νιωθω, πραγματα του κοσμου
καθαρα και μονα στο φωτεινο τελειο τιποτα
που αναπνεω, αναπνεω, αναπνεω,
γλυκια γυναικα, γυναικα
του νερου του καρπου της αναπνοης
αυτης.

*

Βουνα μεγαλα κι ασπρα συννεφα
γυναικα γυμνη μαλακη ωραια
στα γαλαζια στ ασπρα στα υγρα νερα
που σε βλεπω αισθημα σε νιωθω ακουμπημα
σ εχω αυτη η ωραια υπαρξη η ασπρη η μεγαλη
γυναικα συννεφα βουνα.

*

Τι ειμαι, καλο μου; — ξερει το νερο,
τι θεος, ανασα μου; — να το πραγμα,
τι θεληση, κοσμε μου; — χτυπημα, φως,
μεγαλο μεγαλο μεγαλο τιποτα
που χτυπαι και λαμπει
ματια κι αιμα μου
κι ειμαι θεος της θελησης.

Εξι κομματια

Πουλι πεταμενο
νερο κρεμαμενο
νεκρος γαληνιος.

Το προσωπο μου
λειει
αυτο που δε γινεται.

Ειμαι
πραγμα
η εσυ.

εροτιματικο
εροτικο
ροϊκο

Κοριτσια
πουλια
δεν πετανε.

Το αιμα
στο ψωμι το ψωμι
στο αιμα.

*

Η θαλασσα στα πρασινα στα χωραφια
υψωνονται δεντρα παλλονται αφηνοντας
κλαδια ρυθμικα των σχηματων
και των ωραιων σχεδιων
φυλλα πολλα κι ολα καλα
πραγματικα και πεφτουν φευγουν
μενουν στο χερι και στο χωμα
που μοσκοβολαι αγαπη, του κοσμου
ετσι ειμαι.

*

Ο ηλιος και τα ματια μου, νερο δροσερο
στο χαρουμενο στομα μου
που μιλησε παλι
κυματα και βουνα με το φως
νησι πατριδα στ ωραιο σκοταδι.
Βλεπω κι αναπνεω
γινομαι καθε στιγμη
νερο του ηλιου, ματια μου.
Κοιταω κι ολα γινονται
αρχιζουν και τελειωνουν.
Το πιο πολυ, που ειναι,
ως εκει παιζει η γραμμη τους
ωραιο
υλικο η ταινιο στον ανεμο ή αυρα.
Το πιο πολυ, ψυχη
και πραγματα που γεννιουνται.
Το πιο πολυ, αυτη η ματια
που αφηνει κανει και λαμπει ο ηλιος
η τον παιρνει.
Το πιο πολυ, σκοταδι
πατριδα μεγαλη

χωρις ματιες λαμψης.
Αλλ αυτο, αυτο, αυτο, ματια μου,
αυτο, τα ματια μου
οταν κοιτανε τα ματια μου
οταν δεν κοιτανε και κοιτανε.
Αυτο το ξερει ο ηλιος
και γινεται καθε στιγμη
κι ολα ταπραγματα και ειναι
ωραια
στα ματια μου.
Ματια μου μονα και μ ολα.
Ερωτας.

*

Στο νερο βαθια πλατια ψυχη
κινουμενη επιφανεια φως
κολυμπας παραμυθι
κολυμπαω μυθος,
δεν ξερω, αγαπαω κολυμπαω
μεθαω υγρατητα
γυμνοτητα του εαυτου μου
κι η ψυχη εσυ
εδω κι εκει κοντα μου
μακρια μου, παντα του νερου,
εσυ ψυχη.
Κατι μας λεει παραμυθι, μυθος
κατι μαθαινουμε,
το νερο του ερωτα
τη μεγαλη μοναχη αφημενη τερψη.
Σε θελω οπως με θελεις
οπως θελει ο κοσμος αυτο το νερο
τη θαλασσα που κολυμπαμε.
Ελα καλο, καλο μου
κοριτσι γυναικα
νεα.

*

Ελαφρα νερα δροσερα μαλλια
σωμα ευτυχισμενο της αθανασιας
της ψυχης αυτης που λαμπει
φυσαι απλωνει ανοιγεται
χρυσος ιστος ταινιες αυρες

ανασες ζωνν πραγματα
ωραια μακρια τρυφερα χορταρια
που σ' αγγιζουν σε χαϊδευουν σ εχουν
ριγος γλυκας και πραγματικοτητας
απο κει κοιταζω
οσο κι να ζεις,
οτι κι αν εισαι,
ευτυχισμενη.

*

Στην ακρη του κοσμου γιγαντας
ματιων
κι ολα τα βλεπω κι ερχονται
κυματα
νερο βαθυ πλατυ φανερο, ενα νερο
των μονων ματιων
στην ακρη ακρη
στην ακρη μου
κι υψωνομαι ακμαιος
αιματος
μονος με το μονο νερο
γερος με το νερο
αυτο
εδω, σταγονες μετρημενες τελειωμενες
κι ολες
νεες
στη νεοτητα της δυναμης μου
του στοματος σου,
πιες και πες
νερο
στην ακρη
της νεοτητας
της γλυκας
οπου γερνω γιγαντας
τελειου
αδειου νερου.

*

Προσωπο του αιωνα ηλιος
του σωματος της υπαρξης μου της ανασας μου
αστραφτεις ζωντανος σα νερο,
ηλιος και νερο, χρυσαφι
στο χερι μου.

Αξιζω της ζωης
κι απλωνεται θαλασσα
κι ερχεται κυματα.
Ο ερωτας βρεχει παντου
τωρα.

*

Δεος αιδως εδω
τωρα.
Παλι παλλομαι
θελω
θαλασσα νερου
γυμνου
ποταμι.
Μ ακουμπαι
πραγμα η θεληση σου
τη θελω.
Νερο αισθανομαι σωμα
παλλομαι εδω
για σενα προσωπο
πραγματικο.

*

Ειδα ω ειδα
το χαλικι
αφημενο απ το νερο
κι ως τα στερεα βαθη μεσα μου
ακουσα ω ακουσα
το νερο
κινημενο απ τον αερα
κι ως την πρωτη μου υγρατητα
αγγιξα ω αγγιξα
τον αερα
γυρισμενο απ την πνοη
κι ως το σωμα μου ολοκληρο
μυρισα ω μυρισα
την πνοη
απλωμενη απ τον καρπο
κι ως τη νεα ανασα μου
γευτηκα ω γευτηκα
τον καρπο
γινωμενο απ τον κοσμο

κι ως τη βαθια μου επιφανεια
ω ω
ετσι ζω.

*

Ξερω πως το νερο κυλαει αιμα μου
που ξερει και μιλαει κι αναβει
σωμα του φωτος στέρεο κι αγαπημενο
γαληνιο
ειμαι αυτο το σωμα
κι ετσι ειναι ωραιος κοσμος
ειμαι ο κοσμος γνωση.
Ξερω και φτιαχνω
νερα και σχεδια
βουνα και βαρος των πραγματων
αστερια και λαμπεις εαυτου
σταζω βαραινω λαμπω γυμνα
τιποτα.
Ξερω τιποτα
τη στιγμη την τελεια το σωμα του ερωτα
ξερω ερωτας
το ακουμπημα πραγμα τη γλυκα γυναικα
τη γυμνοτητα λαχταρα
ξερω αυτος ο ωραιος εαυτος
τον ποθο του αλλου
που εγινα κι υπαρχει
ξερω την υπαρξη
αλλος κι ερωτευμενος κι ευτυχισμενος
πραγματικος.

*

Προσωπο το κυμα διπλωνεται απλωνεται αφρος
τραγουδαι καθαρως ηχος
νερο αχ ατελειωτη θαλασσα
και θελω να τραγουδησω
νερο θελω.
Πινω το τραγουδι υγραινομαι τραγουδι
τραγουδι ειμαι
προσωπο.
Διπλωνομαι αφηνομαι αφρος
τραγουδαι.
Το τραγουδι ειναι ηχος

οψη υγρατητας
γυμνοτητα
το τραγουδι ειναι
ειναι το τραγουδι
ειναι.
Αυτο το πρωι της θαλασσας
η θαλασσα.

*

Γινονται πραγματα
γινεται ευγενεια γαλανου νερου
να χυνεται στ ανοιχτα βαθος
αιμα τρυφερο
να λαχταραω ζωη γινωμενη.
Προχωρανε τα πραγματα
στην πραγματικοτητα
πλεω διπλα.

*

Γραμμες των κυματων στην αμμο
γραφουνε τον ηχο
στη λαμψη των ματιων μου
ευγενεια της υπαρξης.
Διαβαζω και ζω
και γραφω γραμμες στον κοσμο
γραμματα στα γραμματα
χερι της γραφης.
Γραφομαι.

*

Μπαινω προχωραω στη θαλασσα
αγαλμα
πετρα αρχαια με το προσωπο μου,
Αγανιππη,
Κουρος ορθος στα κυματα του οριζοντα
με στερεους ωμους
θεος χωρις τιποτα
κεφαλι βαρυ ματια μεγαλα
που δεν κοιτανε.
Ετσι γυριζω στο χωμα
και καθομαι εξω απ το νερο

ακουμπώντας στην υπαρχή.
Κατασπρος.

*

Γραμμες αφηνει και σβηνει
στην αμμο η θαλασσα
χαλικια και σχεδια χαλικιων λει το νερο
φυσαι γλυπτα ο αερας στην αμμουδια
ως περα που λει το φως τα βουνα
χιλιαδες ιστοριες κυματων μοναχων
σαν τη μοναξια μου μοναξια του κοσμου
χιλιαδες ιστοριες μοναξιας
μοναδικης
του ειναι δεν ειναι ζωη θανατος
πετρα και πετρα.
Χιλιαδες ιστοριες που δε διαβαζονται
της μιας ιστοριας
που λει κι ακουει
μονάχη
αυτης της μοναξιας μου της ευτυχισμενης
που λει.

*

στην ομορφια ευτυχισμενα περπατω
(ινδιανικο τραγουδι)

Μες στη γυαλαδα περπατω μεσα στις λαμψεις περπατω
μες στις μεγαλες αντανακλασεις τις μεγαλες αντανακλασεις
μεσα στον κοσμο εξω απ τον κοσμο.
Μες στα ονειρα μου περπατω μεσα στ αρωματα
μεσα στα ωραιο χρωματα τα ωραιο χρωματα
μεσα στον κοσμο εξω απ τον κοσμο.
Μ ολα τα ζωα περπατω μ ολα τα φυλλα περπατω
μ ολα τα τελεια πραγματα τα τελεια πραγματα
μεσα στον κοσμο εξω απ τον κοσμο.
Ο Τίλαλα ηρθε
ο Τίλαλα μ αγαπαει
εγω εγω εγω εμαι ο Τίλαλα.

Μεσα στην απλα αναπνεω στην ασπραδα αναπνεω
μες στη βαθια γαληνη τη βαθια γαληνη
με τον κοσμο διχως τον κοσμο.

Το προσωπο μου αναπνεω τον εαυτο μου αναπνεω
τη μεγαλη παλληκαρια μου την παλληκαρια μου
με τον κοσμο διχωσ τον κοσμο.
Η αναπνοη αναπνεω η ανασα αναπνεω
ο μεγαλος μονος ανεμος ο μεγαλος ανεμος
με τον κοσμο διχωσ τον κοσμο.
Ο Τιλαλα παει
ο Τιλαλα χαθηκε
ο Τιλαλα με φυσαει
εγω εγω εγω ειμαι ο Τιλαλα.

Μοναχος μου φτιανω μοναχος μου παιζω
τραγουδαω μεγαλο τραγουδι
Τιλαλα ο κοσμος τιποτα ο κοσμος.
Ωραιο παιγνιδι ωραιο τραγουδι
ωραιο ωραιο ομορφο ωραιο ομορφο
γλύκα ο Τιλαλα γλύκα.
Σταλαζει σταλλαζεται σταλαζω σταλαζομαι
σταλα μοναχη μοναχη σταλα
Σταλα ο Τιλαλα
ωραιοσ ο Τιλαλα
μεγαλος ο Τιλαλα
εγω εγω εγω ειμαι ο Τιλαλα.

*

Γλαρε γλυκο πουλι της θαλασσας
μαλακα λευκα πουπουλα τρυφερα
μεγαλα φτερα απλωμενα στον αερα
και στα νερα ψηλα και χαμηλα
παιζεις
λευκες γραμμες του ανεμου
τιποτα
γραφεις τις εικονες των κυματων
τα ελαφρα σχεδια της αμμου
γραμμη σχεδιο πετας
παιζεις και διαβαζω.

*

Πινω νερο, θαλασσα
μπροστα μου ολο το εδω και τωρα
κι αυρες ασπρες που παιζουν
σφυριζουν ζωη κι αιωνας

ευωδιαστος, μ ευωδιαζει
ανασα νερο,
ανασαινω πινω νερο
μενει το νερο
θαλασσα μπροστα μου.

*

Η κινηση η γραμμη που παιζει μπροστα μου
και μετα μπαίνει μεσα μου σκεψη του σωματος μου
που παει ετσι κι αλλιως που την κινω κατα πως θελω
η παλι την αναγνωριζω αισθημα η αρωμα
πραγματων η ανθρωπων η ερχομενη λευκη υπαρξη
η ειναι παλι γραμμη μονη ευγενικη
αυτη η κινηση η γραμμη γραφεται
οταν σε ζωγραφιζω
με σχεδια η με γραμματα η με το δαχτυλο στο γαλαζιο
του ουρανου, φως, η της θαλασσας, υγρατητα.
Ειμαι ευγενικος κι ευτυχισμενος
οπως το κυμα και το αισθημα του.
Κατεβαινουν τα πουλια στον ησκιο μου
οπου φτανει το νερο θεος
κι εγω πια θελω την ιδια τη θεληση
την ωραια γραμμη την κινηση που παιζει
ευτυχισμενη.
Στεκομαι στη γυμνια και κοιταζω γυμνος.
Ολα η ματια μου η ματια μου ολα
κι ολα λιγα ενα λιγα ολα
ματια και γραμμη γραμμη και ματια
κινηση που βλεπεται για ολα
ολα βλεπονται για κινηση
γραμμη.
Ετσι γραφομαι τελειωμενος κι ευτυχισμενος.

*

Η θαλασσα φτανει μεσα μου κυματα
κι εγω απλωνομαι ο αερας απανω της.
Σωμα ξερω τη θαλασσα σωμα τον αερα
αυτος ο ζωντανος με το νου και την καρδια.
Που ειναι το μεσα και που το εξω
πως το σκεφτομαι και τι νιωθω;
Α αυτη η ωραια αισθηση της γυμνοτητας
που ολα τα γδυνει ωραιο επιπεδο

και περπαταω ολογυμνος
οχι ανθρωπος οχι εγω
αγαπημενος του αερα και του ηλιου
υγρος της θαλασσας ξερος των ξυλων
φιλος των φυλλων παλμος των πουλιων πνοη της ανασας.
Θαλασσα κι απλα κι εγω
αγαλλομαι αγαλμα στην αγαλλιαση.

*

Κυματα του τιποτα
κυματα νερου.

*

Χρυσες σταγονες νερο στη γυμνοτητα του αγαλματος
αυρες ασημενιες που ψιθυριζουν ζωη στη λευκοτητα του
ματια μαρμαρου χερια ακινητα ποδια στο βημα
στερεοτητα η θεος η αισθηση εγω
που γινεται ειναι ανεμος
αφρος νερου μοσκοβολια.

*

Θα φυγω θα βγω θα ορμησω
ολη η ζωη ολος ο κοσμος
ολα ως την ακρη
αστερια κι ηλιοι
θα βροντησω θ αστραψω θα βρεξω
ολη μου η ανασα ολη μου η πνοη
ολη μου ως την ακρη
ψυχη και ποθος
θα ουρλιαχτω θα χυθω θα ειπωθω
ολος μου ολη σου
ολο ως την ακρη
εγω κι εσυ
— λες ναι.